

מקורות פרשת משפטים תשפ"א כוחנו בנבדלותנו: מה הבעיה לערבב בשר בחלב?

ונדרש פסוק כדי לשלול זאת, ואילו בכלאיים לא נדרש כל לימוד שהדבר אסור לחלוטין?

1. **שמות כג,ט:** ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלקיך, לא תבשל גדי בחלב אימו.

3. **רמב"ן דברים יד,כא:** יאסור אותו כדי שלא נהיה עם אכזרי, שנחלוב החלב מהאם ונבשל בו הבן.

שמות לד,כו: ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלקיך, לא תבשל גדי בחלב אימו.

בבא מציעא פה: ייסורים דרבי על ידי מעשה באו וע"י מעשה הלכו... ההוא עגל שהיו מוליכים אותו לשחיטה. הלך ותלה ראשו בכנפיו של רבי ובכה. אמר לו: לך לכך נוצרת. אמרו: הואיל ולא ריחם עליו, יבואו עליו ייסורים. וע"י מעשה הלכו: יום אחד טאטאה שפחתו את הבית ובאה להכות בני חולדה שהיו שם. אמר לה: השאירי אותם, ככתוב 'ורחמיו על כל מעשיו'. אמרו הואיל וריחם - נרחם עליו.

רמב"ן לד,כו: בעת ביכורי האדמה יביאו גם כל בכור בהמה הגדיים וטלאים (שהיו מוקדשים לכוהן), ובעת ההיא יגדלו הגדיים ויהיה החלב... והנה הבאים לחוג יתענגו לאכול הבכורות בכל המטעמים עם הכוהנים ולכך הזכיר איסורם עם הבכורים.

4. **תורת שמואל (הרבי המהר"ש מלובאוויטש) תרל"ד עמוד ל-לא:** צמר ופשתים הם שני הפכים, כי צמר הוא בחינת הבל, כמ"ש והבל הביא מבכורות צאנו וצאן הוא בחינת צמר, ופשתים הוא בחינת קין כמ"ש ויבא קין מפרי האדמה ודרשו רז"ל אלו זרעוני פשתן... והנה הבל הוא בחינת חסדים וקין הוא בחינת גבורה כי קין הוא מארי דרגונותא... ועל כן אסור לחבר אותם יחד כי הם ב' הפכים [כמו שקרה פיצוץ בין קין להבל]... ובזה יובן ג"כ ענין איסור בשר בחלב, לפי שחלב הוא בחינת חסדים ובשר בחינת גבורות כי בשר הוא אדום בחינת גבורות... וחסד וגבורות אינם יכולים להתחבר ביחד.

אברבנאל: עד היום דרכם במלכיות ספרד שיתקבצו הרועים ב' פעמים בשנה לעשות תקנות בעניני הרועים והצאן... והקרנוה שזה מאכלם בשר וחלב ובשר הגדיים הם היותר נבחרים אצלם.

רמב"ם מאכלות אסורות ט: בשר בחלב אסור לבשלו, ואסור לאוכלו מן התורה, ואסור בהנאה, וקוברין אותו ואפרו אסור כאפר כל הנקברין.

תוכן מליקוטי שיחות כט/125 ואילך: ידועים דברי רבנו בחיי (קדושים יט,ט) שאיסור כלאיים הוא 'ערבוב הכוחות העליונים... חיבור שני קצוות שהם שני הפכים ואין חיבורם עולה יפה' ועוד מבואר בדרושי חסידות שצמר ופשתים, שור וחמור ובשר וחלב מרמזים על חסד וגבורה שהן מידות הפכיות. והנה כאשר מחברים דברים הופכיים ייתכנו שתי תוצאות הפכיות: ביטול הציורים ההפכיים ויצירת מציאות חדשה ומשונה, או שכל אחד נותר בתוקפו ואז נוצרת פלוגתא ומחלוקת. בכלאי בהמה וכלאי קרקע שמטרתם להוליד מינים זרים משונים בתולדותם, **מתבטלים** שני המקוריים הנפרדים ונהיה היפך רצון הבורא, שברא אותם כמינים נפרדים שלכל אחד יש גדרים ותפקידים אחרים. ואילו בשעטנו שהצמר ופשתים נותרים במציאותם, נהיה תוצאה הופכית של **פירוד ומחלוקת**.

פסחים מד,ב: מבשר בחלב לא גמרינן **דחידוש** הוא, ומאי חידוש? אילימא דהאי לחודיה והאי לחודיה שרי ובהדי הדדי אסור, כלאים נמי האי לחודיה והאי לחודיה שרי ובהדי אסור? אלא שאם השרו את הבשר כל היום בחלב מותר (מדאורייתא) אבל לבשל אסור.

2. **ריבנו בחיי דברים כב,י:** איסור הכלאים הוא בקרקע... שנאמר: 'לא תזרע כרמך כלאים'. בכהמה, שנאמר: 'לא תחרוש ובשור וחמור יחדיו'. בבגדים, שנאמר: 'לא תלבש שעטנו צמר ופשתים יחדיו'.

שמות לט,כט: ואת האבנט שש משזר [פשתן] וצמר צבוע בצבעין תכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם.

רמב"ם כלי המקדש ח: בגדי כהן הדיוט הם ארבעה: כתנת, ומכנסים, ומגבעת ואבנט, וארבעתן של פשתן לבן... **והאבנט רקום [גם] בצמר**... בגדי כהונה מותר ליהנות בהן לפיכך לובשם ביום עבודתו ואפילו שלא בשעת עבודה **חוץ מן האבנט מפני שהוא שעטנו**.

ההיתר היחיד הוא בכלאיים בציצית ובעבודת המקדש, משום שבעבודת מצווה וקדושה, הערבוב אינו יוצר מחלוקת, אלא אדרבה, 'עושה שלום במרומיו' וידוע הביאור שמיכאל שר של מים וגבריאל שר של אש עומדים לפני הקב"ה ביחד ואינם מכבים זה את זה.

מכילתא סוף פרשתנו: אין לי אלא איסור בשר בחלב בחולין, במקדשין מניין? תלמוד לומר 'בית ה' אלהיך לא תבשל גדי בחלב' אמר.

ליקוטי שיחות כט/123: צריך הסברה: היות שכל איסורי התערובת נושאים אותו תוכן, למה נוצרו החילוקים הללו לגבי עבודת המקדש - שעטנו הותר בעבודה, בשר בחלב יש קא סלקה דעתך לאסור